

Lekker thuis bij de kinderen

Deze vaders brengen bewust meer tijd door bij hun gezin

Ooit wilden vaders niet achter de kinderwagen worden gezien. De moderne papa anno 2008 draait zijn hand niet om voor het verschonen van een poepluier en doet zijn deel in het huishouden. Sommige vaders gaan minder werken om meer tijd thuis te kunnen doorbrengen. Peter, Tjalle en Reinko ervaren het als positief om meer betrokken te zijn bij het gezin.

Mannen zorgen, maar meestal buiten werktijd

Vergeleken met zo'n 30, 40 jaar geleden doen mannen nu veel meer in huis en met de kinderen. Toch blijkt uit de meest recent beschikbare cijfers dat het aandeel in de zorg door vaders in de jaren 1995 tot 2005 nauwelijks is toegenomen. In 2005 namen mannen 36 % van de uren onbetaalde arbeid (huishouden en kinderverzorging) voor hun rekening, wat maar een procentpunt meer is dan in 1995. Het streefdoel van het ministerie van SZW ligt op 40% in 2010. Het zorgaandeel van mannen in uren is zelfs licht afgenomen, van 21,2 uur per week in 1995 naar 20 uur in 2005. De uren die de vaders aan zorgtaken besteden, vullen ze bij voorkeur in buiten werktijden, 's avonds en in het weekend. 74 % van de mannen en 61 % van de vrouwen vindt dat baby's het beste door de eigen ouders kunnen worden verzorgd, maar die conclusie leidt er niet toe dat vaders massaal een parttime baan gaan zoeken en de zorgtaken eerlijk met de vrouw verdelen. Het anderhalfverdienersmodel, waarbij vrouwen minder uren buitenshuis werken dan mannen en meer zorgtaken voor hun rekening nemen, geldt voor veel Nederlanders (mannen en vrouwen) als ideaal.

Bron: Emanicipatiemonitor 2006, een gezamenlijke publicatie van het Sociaal en Cultureel Planbureau (SCP) en het Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS).

Peter van Velzen (38) heeft samen met Marije Kikkert (32) drie kinderen: Sjoerd (3,5) en de tweeling Nienke en Dries (4 maanden). Peter is afdelingshoofd bij een stafdirectie van het Ministerie van Landbouw en Marije is P&O adviseur. Ze werken beiden 4 dagen. De kinderen gaan drie dagen naar de crèche en Peter en Marije zijn elk een dag thuis.

"Toen Marije zwanger was van Sjoerd vonden we het vanzelfsprekend dat we allebei zouden blijven werken, maar ook samen de zorg voor de kinderen zouden delen. Dat was een bewuste keuze. Marije werkte toen al vier dagen, en ik kon eerst ATV-uren en later ouderschapsverlof opnemen. Van het begin af aan vond ik het leuk om van alles met Sjoerd te doen. Op de dag dat ik thuis ben - momenteel de woensdag - maak ik hem 1 op 1 mee. Niets of niemand die daar tussen komt. Sjoerd verheugt zich er altijd op, hij vindt 't 'jippie'. We maken de avond ervoor afspraken over wat we samen gaan zullen gaan doen - meestal spelen en 's zomers vaak op de fiets naar de kinderboerderij. Het mooie vind ik dat ik zijn ontwikkeling veel bewuster kan volgen en leuke dingen met hem meemaak. Zo zijn we graag samen aan het plakken of knippen of bouwen we een spoorweg. Ik ben dan echt trots op hem als ik zie hoe goed hij het doet en geniet van de verhalen die hij vertelt. We hebben er beslist een sterkere band door gekregen. Marije en ik delen het huishouden fifty-fifty. Ik vind het redelijk normaal dat ik ook mijn deel doe. Zij doet op woensdag boodschappen en ik op zaterdag, en ook het koken wisselen we af. Verder draai ik een was als dat nodig is, strijk mijn overhemden en haal de vaatwasser leeg of doe bijvoorbeeld de vloer. Dat is nooit een discussiepunt

geweest, we vinden het logisch en het gaat vanzelf. Op dit moment is Marije nog in haar zwangerschapsverlof. Als ze straks weer gaat werken, zal ik wel even moeten wennen aan de nieuwe dagindeling met de twee kleintjes erbij. Het wordt drukker, met de voedingen tussendoor, en ik kan Sjoerd minder aandacht geven. Op zo'n dag word je geleefd, het is intensief. Je zult mij nooit horen zeggen dat moeders (of vaders) die thuis blijven bij de kinderen het makkelijk hebben! Toch zou ik het iedere vader absoluut aanraden om meer tijd met de kinderen door te brengen. Mijn ervaring is dat ik echt dingen zou hebben gemist als ik alleen in 's avonds en in het weekend thuis zou zijn."

Tjalle Faber (39) en Mirjam Beerentsen (38) hebben twee zoons: Ran (5) en Noud (1). Tjalle werkt fulltime als regiocontroller bij een zorginstelling en Mirjam werkt 3 dagen per week als IC-verpleegkundige. Mirjam werkt in wisselende diensten. Omdat Tjalle redelijk flexibel is in zijn werktijden, kan hij op die momenten de zorg voor de kinderen op zich nemen.

"Toen Mirjam zwanger werd waren we het er over eens dat we een zo stabiel mogelijke situatie wilden creëren. Ons motto was dat we zoveel mogelijk samen de opvoeding wilden aanbieden, binnen de middelen die we hadden. We wilden voorkomen dat we met de kinderen gingen 'slepen'. Dat betekende dat we keuzes moesten maken. Ik zou minder gaan werken, maar toen Ran er eenmaal was, wilde Mirjam liever zelf minderen. Soms moesten we een oppas of onze ouders inschakelen, bijvoorbeeld als Mirjam uit de nachtdienst kwam en overdag moest slapen, maar dat was en is incidenteel. Onze kinderen zijn voor ons heel belangrijk en we willen er zelf van genieten. De keerzijde is dat Mirjam en ik samen weinig vrij zijn, maar dat is het waard. Ik ben erg gek met mijn kinderen. Als de dag begint en ze komen uit bed met een lach... daar geniet ik ontzettend van. Door de week begin ik vaak wat later en breng ik Ran naar school. Voor mij is dat geen straf, ik vind het juist een voorrecht, een privilege bijna, dat ik in die situatie ben en dat ik ook daaraan mijn steentje kan bijdragen. Er gebeurt veel op zo'n dag. Met Noud gaat het zo snel, hij loopt al en begint te praten. En als Ran uit school komt vertelt 'ie hoe het was en dan kletsen we daarover. Dat mis ik echt op de dagen dat ik laat ben, dan is het hele ritueel van gezellig samen zijn, eten en badderen al voorbij. Voor praktische dingen draai ik mijn hand niet om. Een poepluier? Vaak ben ik nog eerder boven dan Mirjam! Doordat zij vaker thuis is, doet ze meer in huis, maar ik vouw gerust een was op of hang er een aan de lijn. Er ligt bij mij misschien wel wat meer rommel op de vloer dan wanneer Mirjam thuis is, maar ik vind het belangrijker om met de kinderen bezig te zijn dan om op te ruimen. 's Avonds geef ik Noud de laatste fles. Die intieme momenten, samen met mijn zoon, zijn me erg dierbaar. Zo'n klein mannetje, dat als een aapje op je buik ligt, heel aanhankelijk en kwetsbaar, dat is machtig. Ik herinner me dat een oom van Mirjam wel eens vertelde dat hij pas achter de kinderwagen ging lopen als hij het dorp uit was. Gelukkig is het nu veel meer geaccepteerd dat vaders hun deel doen. Als het nodig was, zou ik er zelfs mijn carrière wel voor willen opgeven. Er is in het leven veel meer belangrijk dan werk."

Reinko Bergsma (42) is getrouwd met Helma (37) en vader van Kayleigh (3) en Chimène Noa (6 maanden). Hij werkt drie dagen in de week als hekwerkmonteur en is twee dagen thuis bij de kinderen. Dat hij door de week een deel van de zorg voor de kinderen heeft, was in eerste instantie geen bewuste keuze.

"Toen Helma zwanger was van Kayleigh werkte ze 4 dagen en ik 5. Het liep slecht in het bedrijf waar ik toen werkte, en ik stelde mijn baas voor dat ik 3 dagen zou gaan werken. Hij ging daarmee akkoord. Daardoor hoefden we maar voor twee dagen oppas te zoeken. Het liep dus toevallig zo, maar ik ben er nu wel blij om. Ik vind het een aparte ervaring om veel met de kinderen bezig te zijn.

Echt een verrijking van het vaderschap. Ik heb een sterke band met de kinderen, het voelt goed om de hele dag bij ze te zijn. Doordat ik veel tijd thuis doorbreng, komt Kayleigh net zo makkelijk bij mij als bij Helma als er iets is. Ik vind dat ik een redelijk geduldige vader ben, maar na vieren liggen de meisjes op apegapen en hebben ze het helemaal gehad. Ik kan dan zelf ook wat minder hebben, en vooral met Kayleigh moet ik dan extra veel geduld hebben. Als Helma thuis komt, neemt ze het op soepele manier over, daarin vullen we elkaar mooi aan. Toen we alleen Kayleigh hadden, trok ik er vaak met haar op uit, bijvoorbeeld naar de speeltuin. Nu Chimène er is, is het schema veranderd. Veel mannen vinden baby's niet zo veel aan, maar ik ervaar dat niet zo. Chimène leert nu steeds nieuwe dingen en ik vind het leuk dat mee maken. Niet alleen het eerste lachje, maar ook dingen als omrollen en iets grijpen. Ik ben er bewuster mee bezig dan wanneer ik minder vaak thuis zou zijn. Zo was het slaapritme van Chimène een tijdje in de war. Ik vraag me dan af hoe dat komt en waar het aan ligt, en probeer wat dingen uit. Het zorgen voor de kinderen en het huishouden is een heel ander ritme dan het werkritme en dat moest wel wennen. Wat ik zeker niet wilde was op de bank hangen. Gelukkig heb ik geen hekel aan het huishouden. Sterker nog, ik heb een hekel aan rommel! Op de dagen dat ik thuis ben, stofzuig en dweil ik en in het begin van de week kook ik. Ik heb ook meerdere hobby's, dus ik doe mijn dingetjes wel. Op het werk heb ik het er zelden over dat ik twee dagen thuis ben. Mijn collega's beginnen er wel vaak over bij klanten. Ze zullen het niet zo snel toegeven, maar ik denk dat ze een beetje jaloers zijn. Veel mannen willen het ook, maar doen het niet. Jammer, want die beginjaren van je kinderen zijn zo mooi!"

© <http://www.belindafallaux.nl/>